

er enten Underskuddet blevet større, eller hvis der har været noget Overskud ved Forelæggelsen, er vi, naar hver har faaet sine Ønsker opfyldt, endt med et Underskud.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og anbefale Finanslovsforslaget til endelig Vedtagelse her.

N. Neergaard: Jeg anser det ikke for rigtigt paa dette Tidspunkt at tage nogen finansiel Generaldebat; alene den Grund, at den højtærede Finansminister i Dag har forelagt Forslag om nye Skattelove, som det ikke har været muligt at faa overvejet, gør, at det vil være rigtigt at udsætte Debatten om disse Forhold til Tillægsbevillingslovens tredje Behandling eller et andet dertil egnet Tidspunkt; det nuværende er absolut ikke egnet dertil. Jeg skal derfor heller ikke fremkomme med de Udtalelser, som jeg ellers kunde finde Anledning til overfor den ærede Ordførers Redegørelse. Jeg skal kun gøre opmærksom paa to Ting. For det første, at det forøgede Overskud, der fremkommer, for den aldeles væsentlige Del skyldes, at man har indført en Nedsættelse paa Finansloven, som er i Strid med gældende Lov, og som ikke kan ventes at ville kunne hævdes gennem den videre Behandling af Finanslovsforslaget. Dernæst det andet og finansielt endnu vigtigere, at Resultatet for Finansaaret 1925—26 jo ingenlunde alene afhænger af den her vedtagne Finanslov, men i væsentlig Grad af hele den finansielle Politik, der følges, hvilke Udgiftslove det er, den højtærede Regering dels faar Held til at gennemføre i denne Samling og dels forsøger at gennemføre. Det er af disse Forhold, at det finansielle Resultat for Aaret 1925—26 i høj Grad kommer til at afhænge. Jeg skal ikke sige mere derom paa nærværende Tid, fordi det vilde føre ind paa den finansielle Debat, som jeg mener ikke kan tages i Dag, men maa tages paa et senere Tidspunkt.

De konstitutionelle Spørgsmaal, vi behandlede i Gaar, skal jeg undlade at komme ind paa her i Dag. Jeg skal kun sige, at jeg ikke kan tilraade mine Meningsstæller at stemme for Finanslovsforslaget ved den endelige Afstemning, da vi mener, at den, saaledes som den blev formet ved Afstem-

ningerne i Gaar, indeholder et konstitutionelt Overgreb. Motiveringen derfor har jeg givet i Gaar, og jeg skal ikke komme nærmere tilbage dertil i Dag.

Pürschel: Jeg er enig i den Betragtning, at der ikke paa det foreliggende Grundlag er Anledning til at optage en finansiel Generaldebat, og jeg skal ogsaa af Hensyn til det almindelige Ønske, der er om at faa denne Debat afsluttet, afholde mig fra at komme ind paa de mere almindelige Betragtninger, der ellers kunde være Anledning til. Det er jo ikke Mangel paa Emner, som gør det, det kunde være fristende at uddybe den Virksomhed, som finder Sted her i Lovgivningskværnen, om jeg saa maa sige, hvor meget der puttes ind i den ene Ende, og hvor lidt der kommer ud af den anden Ende; det kunde ogsaa være fristende at gøre nogle Bemærkninger om det pikante Forhold mellem Regeringspartierne o. s. v., der kunde være en hel Række Emner, som i og for sig var meget fristende ved denne Lejlighed. Men jeg skal lade dem alle ligge med Undtagelse af eet, nemlig det, som den højtærede Finansminister rejste: Spørgsmaalet om det konservative Folkepartis Forhold til Valutaordningen.

Dette Spørgsmaal kan ikke afsluttes med den hjernetomme Uforskammethed, hvormed Finansministeren henvendte sig til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Jeg skal indskrænke mig til at fastslaa, at det er ganske urigtigt, naar den højtærede Minister har sagt, at vi paa noget Tidspunkt skulde have ønsket, at denne Valutaordning ikke holdt, vi har tværtimod fra flere Sider indenfor vort Parti sagt lige efter dens Vedtagelse — jeg har ogsaa selv sagt det —, at selv om vi ikke troede paa denne Ordning, vilde vi loyalt afholde os fra at kritisere den for ikke at undergrave Tilliden til den. Dette Program har vi fulgt, men vi ønsker ikke at have det Udbytte af det, at den højtærede Finansminister nu staar op her og søger at forvanske vort Partis Stilling til denne Ordning. Hvis man paa den Maade behandler et Parti, der af Hensyn til Landets Interesser optræder loyalt overfor en Ordning, man ikke tror paa, er man ikke vel egnet til at sidde i en ansvarlig Stilling her i